

РЕШЕНИЕ

№ 3823

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2870** по описа за **2013** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Втора САГБАЛ Ш. ЕАД против решение от 19.12.2012 г., постановено по НАХД № 5227/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 111 с-в. Със същото е потвърдено НП № 27-303Б/14.02.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Медицински одит“, с което на [фирма] на основание чл. 116а, ал. 1 от Закона за лечебните заведения са наложени имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на Наредба № 32/30.12.2008 г., издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ в частта на глава XXII, т. 2, 2.1, 2.1.8, 2.6 „Помещения и оборудване на амбулатория за специализирана извънболнична медицинска помощ по АГ и в частта по глава XXIII, т. 1.4, 1.4.1, 1.4.2, 1.4.3, 1.4.4, 3, 3.2 „Структура за прием на раждащи жени“, имуществена санкция в размер на 2000 лв. нарушение на Наредба № 32/30.12.2008 г., издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ в частта на глава XXIII, т. 5, 5.1 „Структура за прием на раждащи жени“ и имуществена санкция в размер на 2000 лв. нарушение на Наредба № 32/30.12.2008 г., издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ в частта на глава VIII, т. 2, т. 2.2, 2.2.1, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3, 2.3.5, 2.3.6,

2.3.6.1, 2.3.6.2 „Регламентиране на устройството и дейността на лечебните заведения, където се практикува акушеро-гинекологична дейност – вътрешни стандарти.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане да се отмени и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 19.12.2012 г., постановено по НАХД № 5227/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 111 с-в е потвърдено НП № 27-303Б/14.02.2012 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Медицински одит“, с което на [фирма] на основание чл. 116а, ал. 1 от Закона за лечебните заведения са наложени имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на Наредба № 32/30.12.2008 г., издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ в частта на глава XXII, т. 2, 2.1, 2.1.8, 2.6 „Помещения и оборудване на амбулатория за специализирана извънболнична медицинска помощ по АГ и в частта по глава XXIII, т. 1.4, 1.4.1, 1.4.2, 1.4.3, 1.4.4, 3, 3.2 „Структура за прием на раждащи жени“, имуществена санкция в размер на 2000 лв. нарушение на Наредба № 32/30.12.2008 г., издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ в частта на глава XXIII, т. 5, 5.1 „Структура за прием на раждащи жени“ и имуществена санкция в размер на 2000 лв. нарушение на Наредба № 32/30.12.2008 г., издадена от министъра на здравеопазването за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“ в частта на глава VIII, т. 2, т. 2.2, 2.2.1, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3, 2.3.5, 2.3.6, 2.3.6.1, 2.3.6.2 „Регламентиране на устройството и дейността на лечебните заведения, където се практикува акушеро-гинекологична дейност – вътрешни стандарти.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че със заповед № РД 27-303/22.11.2011 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Медицински одит“ било възложено извършване на проверка на дейността на [фирма] във връзка с изясняване на обстоятелствата около настъпила смърт на родилка Надежда Д. У.. В тази връзка с периода от 22.11.2011 г. до 23.11.2011 г. във [фирма] комисията извършила проверка на налична медицинска документация относно качеството на медицинската дейност във връзка с пациента Надежда Д. У., както и срещи с медицински специалисти, участвали в лечението на пациента, както и цялостна проверка на организацията на работа в лечебното заведение, свързана с приема на родилката. При извършената проверка било установено, че в диагностично-консултативен блок на лечебното заведение има разкрита структура за прием на раждащи жени – АГ кабинет № 15. В посочения кабинет на 21.11.2011 г. около 02.52 ч. е приета при постъпване за раждане пациентката Надежда Д. У.. При

пристигането ѝ в болничното заведение пациентката е била насочена от регистраторката на входа към посочения кабинет за прием на раждащи жени, същият е бил заключен, в него не е имало дежурен медицински персонал, включително дежурна акушерка. Тъй като здравословното състояние на пациентката било много влошено, същата колабирала, като дежурният регистратор позвънила в дежурната зала, откъдето била изпратена стажант-акушер А. Т.. Установявайки състоянието на лицето стажант-акушер Т. отключила вратата на кабинета и се обадила на акушерките в родилна зала. На повикването пръв се отзовал д-р Й. Д. – лекар специализант в родилното отделение на лечебното заведение, като същият преценил, че лицето е в тежко състояние и я преместил в хоризонтално положение на кушетката в 15 кабинет. Около 2 минути след пристигането на д-р Д. при пациентката дошла и дежурен акушер В. Е., която пристигнала със санитар и количка за пациентката, пациентката била транспортирана в предродилна зала като впоследствие е попочинала. Съобразно установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка от момента на пристигане на пациентката У. в болничното заведение до момента, в който същата е била посетена от медицинско лице са изминали 13 минути. В рамките на проверката и при оглед на посочения кабинет 15 проверяващите установили, че в същия има единствено кушетка и бюро, като в него липсват каквито и да е медицински уреди и инструменти, както и количка за пациенти. В хода на проверката били изискани от болничното заведение да представи алгоритъм за работа в спешен кабинет на Д., като бил представен такъв без дата, като същият не бил утвърден от изпълнителния директор на лечебното заведение с надлежно поставен подпис. От представения правилник за устройството, дейността и вътрешния ред в Д. в лечебното заведение, чл. 30, ал. 1, т. 7 диагностично-лечебните алгоритми за най-честите заболявания се разработват от началниците на структурните единици, разглеждат се на заседание на медицинския съвет и се утвърждават от изпълнителния директор. В тази връзка по време на проверката били изискани протоколите от заседанията на медицинския съвет на болничното заведение, от които било установено, че не са били разглеждани и утвърждавани медицински алгоритми. За констатациите от проверката бил съставен констативен протокол, а с оглед на констатациите бил съставен АУАН срещу лечебното заведение за извършени 3 административни нарушения – по глава XII, т. 2, 2.1, 2.1.8, т. 2.6 и глава XII, т. 1, т. 1.4, 1.4.1, 1.4.2, 1.4.3, 1.4.4, т. 3, т. 3.2 от Наредбата, по глава XXIII, т. 5 и т. 5.1 от наредбата и по глава VIII, т. 2, т. 2.2.1, т. 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3, 2.3.5, 2.3.6, т. 2.3.6.1, 2.3.6.2 от наредбата. АУАН бил връчен на упълномощеното лице д-р Р. В. (съгласно пълномощно от изпълнителния директор на лечебното заведение, представлявано от изпълнителния директор Т. Л. А.). Въз основа на АУАН било издадено и наказателното постановление.

От правна страна съдът е приел, че нарушението е било осъществено от лечебното заведение, като в решението си съдът е изложил мотиви по всяко едно от основанията, съдържащи се в подадената жалба срещу наказателното постановление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. Същото е постановено при напълно и всестранно изяснена фактическа обстановка, при подробни и законосъобразни мотиви, които се споделят напълно от настоящата касационна инстанция.

От събраните по делото доказателства (включително разпита на свидетеля) се установява по несъмнен начин фактическата обстановка, така, както същата е била възприета и от първоинстанционния съд. Установява се, че в

диагностично-консултативния блок на лечебното заведение има разкрита структура за прием на раждащи жени – АГ кабинет № 15. В посочения кабинет на 21.11.2011 г. около 02.52 ч. е приета при постъпване за раждане пациентката Надежда Д. У.. При пристигането ѝ в болничното заведение пациентката е била насочена от регистраторката на входа към посочения кабинет за прием на раждащи жени, същият е бил заключен, в него не е имало дежурен медицински персонал, включително дежурна акушерка. Тъй като здравословното състояние на пациентката било много влошено, същата колабирала, като дежурният регистратор позвънила в дежурната зала, откъдето била изпратена стажант-акушер А. Т.. Установявайки състоянието на лицето стажант-акушер Т. отключила вратата на кабинета и се обадила на акушерките в родилна зала. На повикването пръв се отзовал д-р Й. Д. – лекар специализант в родилното отделение на лечебното заведение, като същият преценил, че лицето е в тежко състояние и я преместил в хоризонтално положение на кушетката в 15 кабинет. Около 2 минути след пристигането на д-р Д. при пациентката дошла и дежурен акушер В. Е., която пристигнала със санитар и количка за пациентката, пациентката била транспортирана в предродилна зала като впоследствие е попочинала. От събраните по делото доказателства (включително и протокола за извършена проверка) се установява, че към момента на постъпването на пациентката в посочения кабинет 15 има единствено кушетка и бюро, като в него липсват каквито и да е медицински уреди и инструменти, както и количка за пациенти. От събраните по делото доказателства се установява също така, че в хода на проверката били изискани от болничното заведение да представи алгоритъм за работа в спешен кабинет на Д., като бил представен такъв без дата, като същият не бил утвърден от изпълнителния директор на лечебното заведение с надлежно поставен подпис. От представения правилник за устройството, дейността и вътрешния ред в Д. в лечебното заведение, чл. 30, ал. 1, т. 7 диагностично-лечебните алгоритми за най-честите заболявания се разработват от началниците на структурните единици, разглеждат се на заседание на медицинския съвет и се утвърждават от изпълнителния директор. В тази връзка по време на проверката били изискани протоколите от заседанията на медицинския съвет на болничното заведение, от които било установено, че не са били разглеждани и утвърждавани медицински алгоритми. При така установената фактическа обстановка са правилни и законосъобразни изводите на първоинстанционния съд за установената извършеност на нарушенията.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че на 21.11.2011 г. при постъпване за раждане в структура за прием на раждащи жени кабинет № 15 в Д. на лечебното заведение [фирма], на пациентката Надежда Д. У., липсват транспортна количка, ехографски апарат и анестезиологични инструменти и пособия, които са необходими и изискуеми съобразно глава XXII, т. 2, т. 2.1, т. 2.1.8, т. 2.6 и глава XXIII т. 1, т. 1.4, т. 1.4.1, т. 1.4.2, т. 1.4.3, т. 1.4.4, т. 3, т. 3.2 от Наредба № 32 от 30.12.2008 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология”, като по този начин лечебното заведение е нарушило чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, предвид обстоятелството, че лечебните заведения са длъжни да осъществяват дейността си при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ, които стандарти са утвърдени с посочената наредба, издадена от министъра на здравеопазването. С оглед на така установените обстоятелства и от събраните по делото доказателства се установява извършването на посоченото нарушение от лечебното заведение.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че на 21.11.2011 г. при постъпване за раждане в структура за прием на раждащи жени кабинет № 15 в Д. на лечебното заведение [фирма], на пациентката Надежда У., липсва постоянно дежуряща акушерка (от събраните по делото доказателства – даденото обяснение от А. С. Т. – стажант-акушерка в сектор родилна зала, същата е била изпратена до кабинет 15) което е необходимо и изискуемо съобразно глава XXIII, т. 5, т. 5.1 от Наредба № 32 от 30.12.2008 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология”, като по този начин лечебното заведение е нарушило чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, предвид обстоятелството, че лечебните заведения са длъжни да осъществяват дейността си при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ, които стандарти са утвърдени с посочената наредба, издадена от министъра на здравеопазването. С оглед на така установените обстоятелства и от събраните по делото доказателства се установява извършването на посоченото нарушение от лечебното заведение.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че за периода 22.11.2011 г. 23.11.2011 г. в лечебното заведение няма утвърдени медицински алгоритми по смисъла на глава VIII, т. 2, т. 2.2.1, т. 2.3.1, т. 2.3.2, т. 2.3.3, т. 2.3.5, т. 2.3.6, т. 2.3.6.1, т. 2.3.6.2 от Наредба № 32 от 30.12.2008 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология”, като по този начин лечебното заведение е нарушило чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, предвид обстоятелството, че лечебните заведения са длъжни да осъществяват дейността си при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ, които стандарти са утвърдени с посочената наредба, издадена от министъра на здравеопазването. С оглед на така установените обстоятелства и от събраните по делото доказателства се установява извършването на посоченото нарушение от лечебното заведение. В тази връзка се неоснователни оплакванията, съдържащи се в жалбата, че посоченото нарушение не било извършено. От събраните по делото доказателства се установява, това е и обстоятелство, което не се отрича от касационната жалба, че на проверяващите органи е бил представен алгоритъм за работа в спешен кабинет на Д., който е без дата и подпис за утвърждаване от изпълнителния директор на лечебното заведение съобразно чл. 30, ал. 1, т. 7 от Правилника за устройството и дейността и вътрешния ред на [фирма]. Така направените изводи за извършеност на нарушението не се отричат от обстоятелството, че действително посочения правилник не е нормативен акт. Това обстоятелство, обаче по никакъв начин не прави възможен извода, че не е осъществен състава на чл. 116а от Закона за лечебните заведения. Посоченият алгоритъм представлява вътрешен стандарт на лечебното заведение по смисъла на т. 2.2 от глава VIII от Наредба № 32 от 30.12.2008 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология”, а съобразно т. 1 на глава VIII от посочената наредба основен вътрешен стандарт е "Правилник за устройството и дейността на лечебното заведение". Изискванията за този правилник са съгласно глава Х.. Както се посочи и по-горе съобразно чл. 30, ал.

1, т. 7 от правилника за устройството и дейността и вътрешния ред на [фирма] посоченият алгоритъм следва да бъде утвърден от изпълнителния директор на лечебното заведение. Обстоятелството, че същият не е утвърден от изпълнителния директор на лечебното заведение обосновава извода, че същият не е приет в съответствие основния вътрешен стандарт за лечебното заведение, което от своя страна обосновава отговорността по чл. 116а от Закона за лечебните заведения, тъй като лечебното заведение извършва дейността си в нарушение на утвърдените медицински стандарти. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, че в тази си част в наказателното постановление не се съдържа датата на извършване на нарушението и в тази връзка било нарушено правото на защита на наказаното лице. Правилно е прието, че това е датата на извършване на проверката, когато нарушението е било установено. Следва да се отбележи обстоятелството, че на изпълнителния директор на лечебното заведение и към датата на извършване на проверката е било известно наличието на това нарушение, като в тази насока не може да се излагат доводи за нарушеното му право на защита. Така направените изводи за доказаност на извършването на нарушенията не се отричат от обстоятелството, че съгласно глава VII, т. 9.3 и т. 9.3.2 е допустимо при необходимост и възможност за това С. да открие и повече от един приемни акушерски кабинети. По никакъв начин с оглед анализа на приложимите правни норми не може да се направи извода, че е допустимо един от тези кабинети да отговаря на изискванията по утвърдените медицински стандарти, а другият да не отговаря на тези стандарти. Аргумент в тази насока е и самата посочена разпоредба, която предвижда това обстоятелство да се осъществява при необходимост и възможност. Изводите си тази инстанция прави във връзка с обстоятелството, че посочения кабинет 15 не е отговарял на медицинските стандарти, като в тази връзка обстоятелството дали друг кабинет (кабинет 24) е отговарял на тези стандарти е неотносимо към спора и не пречат възможността за установяване на нарушението и ангажиране на отговорността на лечебното заведение за неспазване на утвърдените медицински стандарти.

Правилни са изводите на първоинстанционния съд относно обстоятелството, че при съставянето на АУАН не е нарушен чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Действително, съгласно този текст актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Смисълът на посочената разпоредба е да не се наруши правото на защита на лицето, извършител на административното нарушение, като същото да може в предвидения за това срок да направи възраженията си по съставения АУАН. От събраните по делото доказателства се установява, че АУАН е бил връчен на упълномощено лице, изрично упълномощено от изпълнителния директор на лечебното заведение д-р Т. Л. А. да получи акта за установяване на административно нарушение от Изпълнителната агенция „Медицински одит”. В тази връзка не може да се

направи извода, че правото на защита на лицето е било нарушено. Действително, също така ЗАНН не предвижда възможността за упълномощаване на лице, на което да бъде връчен АУАН. В тази връзка, обаче следва да се съобрази обстоятелството, че нарушителят не е физическо лице, а юридическо лице, което се представлява от управителните си органи и не би имало пречка изпълнителният директор на търговското дружество да упълномощи друго лице по отношение на получаването на АУАН (в процесния случай упълномощеното лице е д-р Р. Л. В. – заместник-директор по лечебната дейност на [фирма]).

Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата за маловажност на извършените нарушения. С оглед на материята, която се регламентира, свързана с предоставянето на качествена медицинска помощ, при определени стандарти за това и свързана с опазването на човешкия живот в процесния случай е невъзможно да се приеме наличието на каквото и да било обстоятелство за маловажност на извършеното нарушение. Аргумент в тази насока е и чл. 6 от Закона за лечебните заведения, съобразно който лечебните заведения осъществяват дейността си при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Невъзможно е наличието на маловажен случай на извършено нарушение при условие, че лечебното заведение [фирма] е осъществявало дейността си при неспазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента.

След извършената проверка по чл. 218 от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, тази инстанция намира, че касационната жалба е неоснователна.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,
АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, XIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.12.2012 г., постановено по НАХД № 5227/2012 г. на СРС, наказателно отделение, 111 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

